

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3418/07
21.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Врховног суда Биљаном Шундерић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље АА, изјављеној против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове у седишту Министарства број 03/10-205-5942/05 од 23.03.2007. године, у предмету престанак својства избеглог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 21.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове број 03/10-205-5942/05 од 23.03.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Комесаријата за избеглице Републике Србије број 207-132342 од 18.04.2005. године, којим решењем је тужиљи укинута статус избеглог лица.

Тужбом којом је покренула овај управни спор тужиља оспорава законитост решења туженог органа због повреда правила поступка, нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања те погрешне примене материјалног права. Наводима тужбе указује да јој је својство прогнаног лица укинута решењем првостепеног органа са разлога што се наводно вратила у државу свог претходног пребивалишта, за коју тврдњу првостепени орган није навео доказе, а коју одлуку тог органа је као правилну и на закону засновану потврдио и тужени орган не дајући при том разлоге за овакву одлуку у образложењу оспореног решења. Сматра да чињеница да се као избеглица - прогнаник појављује у хрватској статистици као повратник не значи и то да је стално настањена у Републици Хрватској или да има намеру да живи у тој републици, односно да се стави под заштиту хрватских власти. Указује да је у проведеном управном поступку учињена и повреда правила поступка на начин што јој није омогућено да учествује у поступку, те да буде саслушана на околност губитка избегличког статуса, као и то да тужени орган а по жалби тужиље није ценио све наводе жалбе којима је тужиља указивала да се и даље налази са местом боравка у Републици Србији. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у свом одговору на тужбу, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари нашао:

Тужба је основана.

Из списка предмета произлази да је Комесаријат за избеглице Републике Србије, решавајући по службеној дужности, донео решење којим је укинуо својство избеглог - прогнаног лица АА, овде тужиљи, налазећи да тужиља није пријавила промене које су наступиле од признавања својства избеглог - прогнаног лица, јер се вратила у државу свог претходног пребивалишта, чиме су се стекли услови утврђени чланом 18. став 1. тачка 2. Закона о избеглицама за губитак тог права.

Поступајући по жалби изјављеној против напред наведеног решења првостепеног органа, тужени је поднету жалбу одбио налазећи да је правилно поступио првостепени орган када је утврдивши да именована није пријавила промене које су наступиле од признавања својства избеглог лица, сходно члану 18. став 1. тачка 2. Закона о избеглицама тужиљи укинуо избеглички статус.

По налажењу овог суда основано тужиља тужбом оспорава законитост решења туженог органа, као и законитост решења донетог у поступку пред првостепеним органом. Ово са разлога што првостепени орган није дао јасне разлоге за своју одлуку, нити је, у смислу члана 125. став 1. и члана 149. став 1. Закона о општем управном поступку утврдио све одлучне чињенице о каквим се променама ради. Осим наведеног, ове повреде правила поступка не отклања ни другостепени орган у доношењу решења по жалби, чиме је учињена битна повреда правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем

управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр.33/97 и 31/01).

Са напред изнетих разлога, оспореним решењем повређен је закон на штету тужиље, па је Врховни суд Србије применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр.46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у складу са чланом 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 21.11.2007. године, У. 3418/07

Записничар, Председник већа-судија,

Биљана Шундерић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ